Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ

(د ځوانو شاعرانو ګډ شعري جونګ)

راټولوونکی

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	هیلې
راټولوونکی:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۶۷ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
دراټولوونکي پرله پسې نومره:	(۱)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۱)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	د ځوانو شاعرانو دا ((هیلې))	۱
۲	یادښت	۶
۳	دشعر دا تنکي ګلان	۷
۴	ددې جونګ د شاعرانو لنډه پېژندګلوي	۱۲
۵	ملت	۱۴
۶	غزل	۱۶
۷	د خیال په څنډو	۱۷
۸	د هوس په شونډو	۱۸
۹	غزل	۱۹
۱۰	امن او جنګ	۲۰
۱۱	د وطن مینه	۲۲
۱۲	بې ننګ زړګي ته	۲۳
۱۳	غزل	۲۵
۱۴	د حیا په اور	۲۶
۱۵	د مینې دنیاګۍ	۲۸
۱۶	د خزان غېږ	۳۰
۱۷	کله نا کله	۳۲
۱۸	د محبت ګلونه	۳۳
۱۹	تپوس	۳۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰	د سولې لمر ته	۳۵
۲۱	غزل	۳۷
۲۲	کسات	۳۹
۲۳	د اور څپې	۴۱
۲۴	د لېمو په لار	۴۲
۲۵	دحسرت شغلې	۴۳
۲۶	غزل	۴۴
۲۷	د زړه درد	۴۵
۲۸	غزل	۴۷
۲۹	د زړه خبرې	۴۸
۳۰	غزل	۴۹
۳۱	غزل	۵۰
۳۲	غزل	۵۲
۳۳	غزل	۵۳
۳۴	غزل	۵۴
۳۵	غزل	۵۵
۳۶	پښتني انداز	۵۷
۳۷	غزل	۵۸
۳۸	غزل	۵۹
۳۹	پښتنه مینه	۶۰
۴۰	غزل	۶۱
۴۱	دا کور یوازې ستا دی	۶۳
۴۲	غزل	۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۳	د وطن هجر	۶۶
۴۴	غزل	۶۷
۴۵	غزل	۶۸
۴۶	غزل	۶۹
۴۷	غزل	۷۰
۴۸	شاهین نظر	۷۱
۴۹	غزل	۷۲
۵۰	پسرلی شو	۷۳
۵۱	غزل	۷۴
۵۲	د اوښکو پیغام	۷۵
۵۳	د محبت کلی	۷۷
۵۴	د ارمان غېږه	۷۸
۵۵	غزل	۸۰
۵۶	غزل	۸۱
۵۷	سوې سواره	۸۲
۵۸	غزل	۸۴
۵۹	غزل	۸۵
۶۰	د ښایست اثر	۸۷
۶۱	توده مینه	۸۸
۶۲	شهید ته	۸۹
۶۳	د وینو ویالې	۹۰
۶۴	امتحان	۹۱
۶۵	دکانو باران	۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۶	غزل	۹۳
۶۷	کاږه کاته	۹۴
۶۸	د هيلو کاروان	۹۶
۶۹	دهيلو غوټۍ	۹۸
۷۰	ای هېواده	۱۰۰
۷۱	پښتني حيا	۱۰۲
۷۲	نرګس ليمه	۱۰۳
۷۳	کتل	۱۰۴
۷۴	آه	۱۰۵
۷۵	ازمون	۱۰۶
۷۶	د ماضي خندا	۱۰۷
۷۷	د اوښکو جنازې	۱۰۸
۷۸	متهکور	۱۱۰
۷۹	د محمد اسمعيل يون لنډه پېژندنه	۱۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دویم چاپ سریزه:

د ځوانو شاعرانو دا ((هیلې))

د شعرونو دا جونګ چې ستاسو په لاس کې دی، دا د کوزې پښتونخوا یا لر افغانستان او بر افغانستان د ځوانو شاعرانو د شعرونو د بېلګو یوه ټولګه ده. دا ټولګه ما له نن څخه نږدې

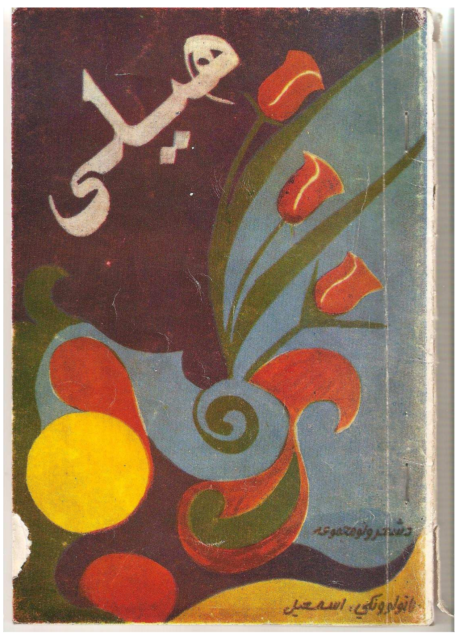

(۲۱) کاله د مخه (پر ۱۳۲۲ ل کال) راټوله کړې وه او پر ۱۳۲۷ل کال، د هغه وخت د ځوانانو سازمان له خوا د زرګونو ټوکو په شمېر چاپ شوې ده. هغه مهال زه د خوشال خان لېسې د دولسم ټولګي زده کوونکی وم او تخلص مې لاهم نه و غوره کړی.

د تعلیم او تحصیل په بهیر کې چې د چا د شعرونو، لیکنو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا بل کوم ځانګړی اثر چاپ شي، نو دومره کیف لري، چې سړی یې بل مثال نه شي وړاندې کولای، په تېره بیا په هغسې حالاتو کې چې د چاپ وسایل هم په نشت حساب و او اقتصادي تنګسیا هم تر حده زیاته وه. زه لا د خوشال خان لېسې د یوولسم ټولګي زده کوونکی وم، چې د دې لېسې د ادبي انجمن د مشر په توګه وټاکل شوم، د دوو کلونو په بهیر کې مو په لسګونو غونډې او مشاعرې جوړې کړې او په نورو ناشمېره ادبي غونډو، مشاعرو او سیمینارونو کې مو ګډون وکړ، دا مهال په خوشال خان لېسه کې د ځوانو شاعرانو داسې یوه څپه راوټوکېدله، چې د دې ښوونځي تر شمېره وتو زده کوونکو شاعرۍ او لیکوالۍ ته مخه کړه. هغه وخت د اوس په شان د شعرونو او لیکنو چاپ، عادي خبره نه وه، کتاب خو د ډېرو مطرحو او خال خال شاعرانو چاپېده، شخصي چاپخونې نه وې او په خپلو پیسو د کتابونو چاپ هم ډېر دود نه و، یوازې دولت د لیکوالو اثار چاپول او یوازې دولت ددې وس درلود، نو دا مهال د ځوانو شاعرانو د شعرونو او لیکنو چاپ، د هغوی په ادبي ژوندانه کې ډېر مثبت تاثیر درلود. د همدې دولسم ټولـــګي په بهیر کې ما یوه هڅه پیل کړه، د هغو ځوانو شاعرانو، چې دا مهـــال ما سره په لېسه او ادبي انجمن کې و، د هغو د کـــلام ببلګې مې غـــونډې کړې، تر لېسې بهر د ځینو نورو ځـــوانو شاعرانو؛ ښځینـــه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نارينه وو، د کلام بېلګې مې انتخاب او همدارنګه په کوزه پښتونخوا کې د يو شمېر ځوانو شاعرانو له چاپي او ناچاپه شعري ټولګو څخه مې هم ځينې بېلګې غوره کړې او په دې ډول مې د هغه وخت د ځوانو شاعرانو د شعرونو يو غورچاڼ يا منتخب ورڅخه جوړ کړ. په دې مجموعه کې په ټوليز ډول د هغه مهال د (۴۰) تنو ځوانو شاعرانو د کلام (۷۴) بېلګې خوندي شوي، دا هغه شاعران دي، چې تر دې مهاله د يوه هم په مستقل ډول د شعرونو ټولګه نه وه چاپ شوې، خو په ځينو اخبارونو او ګډو شعري مجموعو کې يې يو يا څو شعرونه خپاره شوي وو، ځينې په کې داسې شاعران هم شته چې د لومړي ځل لپاره يې په همدې شعري جونګ کې شعرونه خوندي شوي دي. په يوه لښتليک کې د شاعرانو د زېږېدو ځای او نېټه هم کښل شوي، چې له يو درې څلورو تنو پرته د نورو اکثره، د زېږېدو پر کال مطمين يم، خو ځينو يې چې وروسته بيا په نورو ټولګو کې خپل ځانونه معرفي کړي، د زېږېدو کال يې همغه نه دی ښودلی، چې هغه مهال يې ماته راکړی و. ددې شعري جونګ تر چاپ وروسته د شلو کلونو په بهير کې په دې مجموعه کې ځينې راغلي شاعران اوس د ګڼو چاپي او ناچاپي اثارو خاوندان او په ټولنه کې مطـــــــرح ليکوال دي، خو ځينو يې له دې فاني نړۍ نه کـــــډه کړې او ځينې نور هم له خپل هېواده مهـــــاجرت ته اړ شوي دي. کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې پر ۱۳۶۲ل کال کې دا شعري جونګ ترتیب کړ، نو بیا یې د چاپ په لټه کې شوم، هغه وخت په خوشال خان لیسه کې د زده کړې ترڅنګ د «درفش جوانان» اوونیزې قلمي همکار هم وم، له هغې لارې مې د هغه وخت ځوانانو سازمان ته مراجعه او د دې کتاب د چاپ هیله مې ترې وکړه، هغوی تر دې دمخه ځینې ادبي کتابونه چاپ کړي وو، خو اکثره یې په دري ژبه وو، دې کار ماته ښه پلمه په لاس راکړه، نو په ټینګار سره مې د خپلې ژبې د استحقاق له مخې د دې مجموعې چاپ پرې ومانه، هغه وخت د چاپ دا ډول عصري وسایل نه وو، هغوی دا جونګ په لاسي ټایپ، ټایپ کړ او بیا یې په افیسټ ډول، په سپین کاغذ کې چاپ کړ، د کتاب کاغذ ښه و، خو څرنګه چې متن ټایپ شوی و، نو چندان ښه نه برېښېده، خو بیا هم د هغه وخت د امکاناتو په حدودو کې یې چاپ ښه او مناسب و.

کتـــــاب مې د ۱۳۶۲ل کال په وروستیو کې هغوی ته ورکړی و او د ۱۳۶۷ل کال په لومړیو کې، چې زه د کابل پوهنتون محصل وم، چاپ شو او په زرګونو ټوکه مې بیا ځوانو لیکوالو ته په وړیا ډول ووېشه. دا دی ددې اثر تر لومړي چاپ پوره شل کاله تېرېږي، هغه وخت زه د دولسم ټولګي زده کوونکی وم او دا دی اوس چې د ۱۳۸۷ل کال وروستۍ میاشتې دي، زه د کابل پوهنتون استاد او د پوهندوی علمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوړۍ ته رسېدلی يم، دا کتاب يو ځل بيا چاپوم او د هغه وخت خاطرې او ارزښتونه بيا راتازه کوم. د تېرو شلو کلونو فرهنګي زيار او کار مې داسې په ياد دی لکه دا تېره ورځ چې تېر شوي وي. فرهنګي کار په ډېره مينه، صداقت او احساس ترسره کېږي، کومه مينه چې شل کاله دمخه له ماسره د خپل فرهنګ د غوړېدلو لپاره وه، هغه اوس هم راسره ملګرې ده او هر ځای ته راسره بدرګه روانه ده. که له فرهنګ ، خپلې ژبې او خپل ملت سره د مينې زور نه وای، نو دا شلکلن فرهنګي مزل مې نه شو وهلای.

اوس چې زه د خپل تېرو فرهنګي کارونو پر بيا سمون او راټولېدنګ بوخت يم، نو د ځوانو شاعرانو دا اثر د خپل دې پيل کړي کار د لومړي اثر او هيلې په توګه يو ځل بيا خپروم، ما خپل فرهنګي کار پر «هيلې» پيل کړی او له هيلو سره به پايم، له نورو درنو ليکوالو څخه هم هيله لرم، چې تل هيله من اوسي او خپل زړه ته د نهيلۍ بلا پرېنږدي، په همدې هيله دا «هيلې» ستاسو په مخکې ږدم او د لوستلو بلنه يې درکوم.

په درناوي

پوهندوی محمد اسمعيل يون

د ۱۳۸۷ل کال د سلواغې ۳مه

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادښت

اوس زمونږ د هیواد د ادبیاتو په نړۍ کې د ادب ځواني غوټۍ غوړیږي او د شعر چیني خوټیږي، چې دا کار زمونږ له هیلو ډکو زړونو ته خوښي وربښي، د (هیلې) په نوم د شعرونو دغه جونګ چې ستاسو په لاس کې دی، د ګلبڼ د تنکیو سرو غونچو د خندا یوه څپه ده، چې په غوړیدو به یې زمونږ امیدونه تازه او تنده به مو پرې ماته شي.

د نوي او زاړه ادب ترمنځه د نږدېوالی غټه وسیله او رابطه هم داده، چې د ځوانو شاعرانو تازه اشعار د چاپ ډګر ته راووځي، په دې لړ کې غواړو، چې د قبایلي ځلمیانو د اشعارو خوږه مجموعه، چې د ښاغلي اسمعیل له خوا راټوله شوې ده او د کوزې پښتونخوا ځوان شاعران یې هم له یاده نه دي ایستلي، د قدر وړ بولو.

د ا. ځ. د. س. مرکزي کمېټه به په راتلونکي کې هم د لرې او برې پښتونخوا، د ځوانو شاعرانو او لیکوالو د استعدادونو د غوړیدلو په هیله، د داسې شان مجموعو په خپرولو کې خپل هاند او هڅه ونه سپموي.

په دې هیله چې زمونږ د ادبیاتو په ګلبڼ کې د ځوانو شاعرانو ګرمه وینه وچلیږي، خپلې خبرې پای ته رسوم.

په درنښت
د ا. ځ. د. س. مرکزي کمېټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر دا تنکي ګلان

د شعرونو دا مجموعه، زمونږ د ګران هېواد افغانستان او پښتونخوا د یو شمېر ځوانو او تنکیو شاعرانو او ناظمانو شعرونه او نظمونه په غېږ کې نیسي. بې له شکه، دا اثر به د برو او لرو ولسونو له پیوستون سره مرسته وکړي او د ځوانو شاعرانو په تشویق کې به بې اغېزې نه وي.

د دې مجموعې موضوعات، عشقي، ملي، اجتماعي او انتقادي دي، خو د فورم له پلوه زیاتره په غزل کې راځي، ازاد شعرونه او نظمونه هم لري.

په دغه مجموعه کې هڅه شوې ده، چې په لومړي ګام کې د هغو کسانو شعرونه او نظمونه راټول شي، چې تراوسه پورې یې زمونږ په مطبوعاتو کې د چاپ او نشر لږ چانس موندلی دی. زمونږ په عقیده، مطبوعات د ځوانانو د استعدادونو د روزنې او ودې ډېره ښه وسیله ده، مطبوعاتي نړۍ د زده کړې ځای او د ځوانو هیلو د غوړېدو ډېره غوره سرچینه ده. په دغه پراخه جهان کې شاعران او ادیبان نه یوازې د ادبي مالیارانو په توګه د ګلو کر کوي، بلکې د دغې زړه راښکونکې دنیا له څپاند سیند څخه یو یو څاڅکی هم راپورته کوي او خپله تنده پرې ماتوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادبي نقادان دنده لري، چې د ځوانو شاعرانو پر شعرونو د دې پرنسيپ له مخې چې څنګه يې بايد وليکي!؟ بښوونيزه کره کتنه وکړي. د لوناچارسکي د وينا له مخې: «نقادان د ليکوالو او شاعرانو استادان دي، خو دوی حق نه لري، چې ځانونه استادان وبولي، ځکه چې که له ادبي نقادانو څخه په نقد کې تېروتنه وشي، نو همدغه شاعران تر بل هر چا څخه زيات د هغوی تېروتنې ورسمولای شي!» زه دغو شاعرانو ته په عمومي ډول سپارښتنه کوم، چې د هېواد د مجربو او نوښتګرو شاعرانو شعرونه په ژوره توګه ولولي او د نړۍ د هغو شاعرانو اثار هم مطالعه کړي، چې په پښتو او دري ژبو ژباړل شوي دي. زموږ د ګران هېواد ځوان شاعران او ليکوال بايد يوه ګړۍ هم د کرغېړنو افکارو په چاپېريال کې ونه اوسي، ځکه هغوی يې په پړاوونو شاته پرېږدي، د نمونې په توګه: که کوم شاعر خپله ټوله شاعري يوازې او يوازې د يوې نجلۍ د ښکلا لپاره وقف کړي، نو هغه به نه يوازې د ځوربدلو پرګنو پر وړاندې خپل تاريخي رسالت لکه څنګه چې ښايي هماغسې سرته نه وي رسولای، بلکې په جرئت سره دا ويلای شو، چې د تکامل له بهير څخه به په پړاوونو ببرته پاتې وي او بايد د خپلې شاعرۍ پر سرنوشت باندې له سره غور وکړي او د وخت او زمان له هيلـــــو او غوښتنو سره سم پيوند ورکړي. زمـوږ عقيده دا ده، چې داسې شاعـــــران دې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوبانو ښکلا وستايي، خو خپل لوڅ او بربنډ ولسونه دې هم نه هېروي. په دې ارتباط کارل مارکس څه ښه وايي: ((که چېرې ځوک يوازې د ځان لپاره کار وکړي، ښايي لوړ شاعر، د پوهې څښتن او نامتو شخص شي، مګر هېڅکله نه شي کولای چې بشپړ شخص او په رښتيني توګه ستر وي!)).

کارل مارکس: ((په استثمار ګره ټولنه کې ترقي له يوه کرکجن اوږپالونکي رب النوع سره تشبه کوله، چې نه يې غوښتل خپل نوشادر د مړو له کوپړيو پرته په بل شي کې وڅښي!)) تاريخ د دې خبرې شاهد دی، چې کلونه کلونه او حتی په پېړيو يو شمېر شاعران او ليکوال د پاچايانو، سپاه سالارانو او شاهانه دربارونو په خدمت کې وو، خو د خلکو د پرګنو نه ايلېدونکې ارادې ته يې په خپلو ايجادياتو کې ځای ور نه کړ او له دې نه بې خبره وو، چې د ولس د ځپل شويو ارادو او هيلو انعکاس هغه تلپاتې پيغام دی، چې د خلکو شاعر يې د تل لپاره له ځانه سره لري. دوی په دې هم نه پوهېدل او که پوهېدل نه يې غوښتل چې رښتينی قدرت په وسلو او د شاهانو په تاجونو کې نه، بلکې د بېوزلو پرګنو په لوړ او اوچت مقام کې پروت دی.

د ژمنو شاعرانو افکار که د زمانې په کړلېچونو کې په تېره هم واچول شي، نو د شنه کېدلو او غوړېدلو امکانات يې د هر او د تل لپاره به د وخت او زمان په سرو منګولو کې د سرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنډو په څېر ورپېږي او وځلېږي، ځکه تاریخ پر هغوی باندې د صحت مهر لګولی دی او تر پایه پورې به د مهربانۍ مور په شان په خپله پسته، خو له حوادثو څخه په ډکه غېږ کې ځای ورکړي. هېڅ ډول بې بنسټه تورونه به د هغوی پر ورین تندي باندې د مړو ایرو ګرد هم ونه شي پاشلی او دا ځکه چې دا د خلکو مال دی او د هغوی پرون، نن او سبا پورې تړلی دی، نو ځکه یې له لاسه هم نه ورکوي او د بلې ډیوې غوندې یې وړانګې لاپسې خورېږي، تر پولو او سرحدونو څخه اوړي او د ځمکې د کُرې د هر ګوټ تیارې رڼا کوي. دا د شعري نړۍ یو اړخ دی.

ددې په مقابل کې زموږ د معاصر شعر او ادب په ځوانه ادبي پروسه کې منفي تمایلاتو او بېګانه پدیدو، نه یوازې زموږ نوی او مترقي شعر او ادب خوړ او ښکلی نه کړ، بلکې خپل ناولی سیوری یې هم پرې وغوړځاوه.

د هر ملت د مترقي ادبیاتو په بهیر کې منفي تمایلات ددې سبب کېږي، چې د هغې دورې ادبیات په موقتي توګه په ولس کې تجرید کړي او د هماغې ادبي دورې جریان د بې لارۍ لور ته سوق کړي. د دې لپاره چې زموږ ځوان شاعران او ادیبان د بېګانه پدیدو ښکار نه شي او د هغوی له پیروۍ څخه ځان وژغوري، نو باید د سبا په هیله د خپل شعر په بڼ کې بې مېوې نیالـــګی کېننوي او باید د هغه چـــا په شان هم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چې د اوبو په ډکه وياله کې د تېرېدلو لپاره يوازې ځو لوتې وغورځوي او يو ځلې پرې تېر شي، خو د دويم ځل لپاره نه دده په درد خوري او نه هم د نورو لارويانو!

په هر حال مهمه خبره داده چې د ((درفش جوانان)) نشراتي موسسې تقريباً د خپل (۸) کلن نشراتي کار په ترڅ کې د لومړي ځل لپاره د يوې ځانګړې پښتو مجموعې د خپرېدو لپاره تکل کړی دی، نو ځکه يې دغه کار د ستاينې وړ بولو.

موږ چمتو يو چې په راتلونکي کې ډېر ارزښتناک اثار د درفش جوانان د نشراتي موسسې د مسوولينو په واک کې ورکړو، څو يې دغه موسسه په خپل وخت کې د مينه والو خدمت ته وړاندې کړي. همدا راز د دې مجموعې د ترتيبوونکي ځوان شاعر اسمعيل زيار ګټور بولو او د نېکو هڅو پلوی يې کوو.

په مينه

محمد نبي صلاحي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو شاعرانو لنډه پېژندګلوي چې په دې شعري جونګ کې شامل دي:

ګڼه	نوم	د زېږېدو کال	د زېږېدو ځای
۱	عبدالمالک بېکسیار	۱۳۴۰ل	میدان وردګ
۲	الله داد روښان	۱۳۴۴ل	ژوب
۳	کریمه لمبه	۱۳۳۹ل	کونړ
۴	اختر خوشال	۱۳۴۵ل	جنوبي پښتونخوا کویټه
۵	صفیه صدیقي	۱۳۴۲ل	ننګرهار
۶	محمد ریاض	۱۳۴۳ل	پېښور
۷	ممتاز	۱۳۴۵ل	کونړ
۸	نادیه مینه	۱۳۵۱ل	ننګرهار
۹	فیروزشاه	۱۳۴۵ل	سوات
۱۰	صدیق الله بدر	۱۳۵۲ل	ننګرهار
۱۱	محب الله خپلواک	۱۳۴۹ل	کونړ
۱۲	زهره ځپه	۱۳۵۱ل	میدان وردګ
۱۳	محمد یوسف قدردان	۱۳۴۳ل	جنوبي پښتونخوا پښین
۱۴	جمشید	۱۳۵۰ل	کونړ
۱۵	علم	۱۳۴۳ل	غزني
۱۶	پلوشه ساپۍ	۱۳۴۳ل	لغمان
۱۷	تېمورشاه بهار	۱۳۴۳ل	جنوبي پښتونخوا لورلایي
۱۸	عطامحمد	۱۳۵۰ل	کونړ
۱۹	عبدالله پانوس	۱۳۴۹ل	کونړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰	شفیق احمد بدر	۱۳۴۹	جنوبي پښتونخوا-لورلايي
۲۱	ساجده عبدالله	۱۳۴۹ل	لوګر
۲۲	حبیب الرحمن قربانخېل	۱۳۴۸ل	غزني
۲۳	عبدالغني مبارز	۱۳۴۲ل	جنوبي پښتونخوا-لورلايي
۲۴	محمدظفر تنی	۱۳۴۹ل	خوست
۲۵	ملوک هوس	۱۳۴۵ل	باجوړ
۲۶	فیض محمد شهزاد	۱۳۴۲ل	پښین
۲۷	ظاهرشاه ظاهر	۱۳۴۹ل	کونړ
۲۸	احمد تکل	۱۳۴۳ل	وردګ
۲۹	فریده هوډ	۱۳۴۰ل	ننګرهار
۳۰	سرزمین اسرار	۱۳۴۳ل	سوات
۳۱	ملالۍ ساپۍ	۱۳۴۵ل	کاپیسا
۳۲	فیض محمد تصور	۱۳۴۵ل	کونړ
۳۳	عطیه افق	۱۳۴۴ل	کندهار
۳۴	امان الله غلجی	۱۳۴۵ل	ګومل
۳۵	عالم زېب	۱۳۴۲ل	سوات
۳۶	لعل پاچا	۱۳۵۰ل	ننګرهار
۳۷	محمدقاسم هیله من	۱۳۴۰ل	ننګرهار
۳۸	لاهور ټکر	۱۳۴۰ل	خوست
۳۹	شفیقه رڼا	۱۳۴۰ل	کندهار
۴۰	اسمعیل	۱۳۴۲ل	لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت

ځنګه په سوچو یې کړم ناز دې له خندا سره
جوړ له لوړو غرو یې کړم ناز دې له خندا سره

نن چې د اغیار پلو، سترګو کې موسکی شولې
دود د سپېلنو یې کړم ناز دې له خندا سره

څیرې ګرېوان، وینې مې خپل، پردی، اشنا او یار
شمار په لېونو یې کړم ناز دې له خندا سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې سترګې مې نه ګورې، نښه د عمرو شوګیر
ډوب په نیمو شپو یې کړم ناز دې له خندا سره

هیڅ په خود کې نه یمه، ګرځم بېګانه له ځان
خدایږو د پردو یې کړم ناز دې له خندا سره

څه چارې دې وکړې را، وړم چې ناز د کس ناکس
څنګه بې پښتو یې کړم ناز دې له خندا سره

اوس نو راته خانده ته، څو چې دې هوس کېږي
سر په زنګونو یې کړم ناز دې له خندا سره

دا په بېکسیار باندې، ستا منت د عمر شو
ګډ په غزلو یې کړم ناز دې له خندا سره.

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راګوري چې قدم ږدمه په ځوکو د ازغو
پرهر د زړګي سم ږدمه په ځوکو د ازغو

سپرلیه چې بیا نه کړې ګل په وینو کې غرقاب
ورځمه پرې قسم ږدمه په ځوکو د ازغو

چې هر واری درګورمه اشنا زخمي سینه
د ګل په ځېر هردم ږدمه په ځوکو د ازغو

لااوس هم په نظر ویشتلی زړه وایم چې روغ
ساده یمه ملهم ږدمه په ځوکو د ازغو.

رقیبه د ارمان ځلي ته خېږم بېکسیار
خپل ژوند کې یو وخت هم ږدمه په ځوکو د ازغو

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیال په څنډو

ګوره زړه د خیال په څنډو مه زانګه
هسې د وصال په څنډو مه زانګه

ستړې تصور مې درختې نه شي
بس نو د هلال په څنډو مه زانګه
غېږ کې به دې خدایږو که څوک ونیسي
هسې د وبال په څنډو مه زانګه
ځنډ به دې نظره وهي ګرد غونډې
ګلې د مسال په څنډو مه زانګه

روغ یې بېکسیاره کړې په مړو حساب
ډېر د چاپېریال په څنډو مه زانګه.

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هوس په شونډو

تا د سرو ګلو په ساحل کې
د وږمو په اوږو
سرې تلې ایښې نرمې
او د غوټو په ژبه
د ښېو مستې نغمې
تکرار وي په ناز ناز
او
د انکار په سترګو برندې برندې
ګوري اوبه اوبه
مینو زړو کې
د سترو هیلو پښېمان جهیل ته
او لکه شوي چې وي
د خوشالو جام له ازله یو د تا په برخه
په لاهو شوو
باندې خاندې د هوس په شونډو

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ناست یم غمزده نن د اشنا غزل لیکم
ګورم یې تصویر ته په ژړا غزل لیکم

د مینې کور ودان و په کې ګرځېدم خوشال
اوس وران د مینې کور شو چې تنها غزل لیکم
په ښار کلي کوڅه کې پسې ګرځم شاوخوا
وفا نه شته مجبور یم په جفا غزل لیکم
ته زما د سترګو تور او د زړه سر یې دلربا
له تا مې ګیله نه شته په دنیا غزل لیکم
ګرېوان مې تراټې شو په اوښکو باندې لوند
په سرو ګلو ژړېږم په ژړا غزل لیکم

اخر به پرې یادېږم زه روښان دلته ضرور
پر وخت د زنکدن باندې چې ستا غزل لیکم.

الله داد روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

امن او جنګ

باز: زه يو سور شهباز يمه لوړ په پرازونو کې
تـه سپينه کوتره يې کښته په سيلونو کې

کوتره: ګرځمه په تړو کې پل په اسمان وينم ستا
ځکه اوس پرواز کوم زه په دې دښتونو کې
زه ياغي کوتره يم هېڅ څوک مې نيوی نه شي
ځکه الوتل کوم لوړو غرو رغونو کې

باز: دا خوني پنجه به زه ستا په وينو سره کړمه
بيا به الوتل نه کړې هېڅکله په غرونو کې

کوتره: زه د سولې لور يمه لوړ مې دی ارمان همېش
څوک چې ځغلي ما پسې مري به ارمانونو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

باز: امن امن څه کوم امن د بېوسو کار
زه خو هغه باز یمه ځای مې دی په غرونو کې

کوتره: ډېر په ځان مغرور یې ته، سر په سر سرونه شته
چا چې سوله نه غوښته وسول په اورونو کې

باز: هر څو که نعرې کړې ته نعرې دې څوک نه اوري
لاړه به له مانه شې ته په اسمانونو کې

کوتره: واوره ای روښانه ته، زور او ظلم پای لري
زه د امن چغې کړم ټولو ولسونو کې.

الله داد روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مینه

چې په درد د خپل وطن هرڅوک سوزېږي
ژوندي پایي که ظاهر کې فنا کېږي

چې مین وي د وطن په کاڼو، بوټو
قربانۍ ته د فرهاد غوندې درېږي
چې شهید شي د وطن په خدمتونو
نوم یې تل په تاریخونو کې ځلېږي
سزاوار د دغې مینې هغه څوک دی
چې په مینه د وطن سر نه تېرېږي
د وصال شپه کې شهید تابوت چې راوړي
مېړنو کې قهرمان اتل یادېږي

کریمه به قهرمان شعرونه لیکم
اتلوالـه اتلانو ته رسېږي.

کریمه لمبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ننګ زړګي ته

زمــا ملګــري د پنجــاب پــه زولنــو کــې پراتــه
بې ننګ زړګيـه ستـا فکرونـه شونډو سرو کې پراتـه

شـونډې بـه څـه کـړم چې د خپلـو خلکـو وينـې ويـنم
پښــتنې خوينــدې ســر ســرتورې بــې پړونــې ويــنم

زمــا د خوينــدو عزتونـه د بــل پــه پښــو کــې پراتــه
بې ننګ زړګيـه ستـا فکرونـه شونډو سرو کې پراتـه

چــا چــې پــه ژونـد کــې يــو ارمــان د ازادۍ درلــوده
د پښــتونخوا د لــوی وطــن د خپلــواکۍ درلــوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ملګري بې کفنه هديرو کې پراته
بې ننګ زړګیه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

څوک چې په خپل ښکلي وطن کې د بل چا نوکر وي
په خپل شتمن وطن کې وږي له هر څه نهر وي

وایم د هغو دي هر څه په جنګېدو کې پراته
بې ننګ زړګیه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

اختر خوشال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د حسن تقاضې دي شي به تېرې
دا څو ورځې دې نخرې دي شي به تېرې

دا بې تاجه پاچاهي به دې په شا شي
د غرور دې دا څو شپې دي شي به تېرې
په ژړا او په فرياد درته شوم ويلې
هر نفس کې مې ګيلې دي شي به تېرې
افغان سر مې سرو ګوليو ته ټيټ نه شو
خير که تا ته مې سجدې دي شي به تېرې
ساقي مستې پيالې ورکړه چې نشه شي
د خوښۍ يې دا شېبې دي شي به تېرې

ستا ښکاري سترګې مې ښکار کړې زه خوشال يم
دا د مينې مرحلې دي شي به تېرې.

اختر خوشال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حيا په اور

د يو اختر په ورځې
له انتظاره لرې
سترګه په سترګه شولو
ما خو هم ستا په سترګو
خواږه، خواږه خيالي خوبونه ليدل
په دواړو سترګو کې مو
د زړه درزا جوته
خو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما له بده بخته
دونه حیا په پښتنه غیره کې
بېواکه ونغښتله
هله مې سترګې د حیا له اوره
لکه د شمعې ویلې شوې اوښکې
پر ځمکه پرېوتلې
پرهر په زړه پاتې شو
ځکه مې تاته د اختر د ورځې
مبارکي ونه ویل!.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې دنیاګۍ

همـدا چـې پـه سـینه کـې مـې غمونـه نـه ځـا یېږي
د سـتـرګو پـه کاسـو کـې مـې اورونـه نـه ځـا یېږي

ګرېـوان اختیـار بـا یللی مـې سـیلو تـه دی د اوښـکو
ماشـوم زړه کـې مـې خـدا یږو دا رنځونـه نـه ځـا یېږي

ربېـاره یـار تـه وایـه چـې د خـدای لپـاره راشـه
محـل کـې مـې د مینـې پېغورونـه نـه ځـا یېږي

تصویر د چا د عشق مې تصور کې ځای پر ځای دی
دا ځکـه مـې پـه سر کـې نـور فکرونـه نـه ځـا یېږي

کـه سـل راتـه عـالم د لېونـو پـه سـترګه ګـوري
د مینـې لېونتـوب کـې مـې عقلونـه نـه ځـا یېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ولـــې مـــا پـــه مينـــه کـــې ملګـــرو ګرمـــه بـــولئ
ربښـــتينې دنيـــاګۍ کـــې مـــې رســـمونه نـــه ځـــايېږي

پـــرون چـــې مـــې اشـــنا راتـــه وعـــده د ديـــدن راکـــړه
د زلفـــو پـــه کمڅـــو کـــې مـــې ګلونـــه نـــه ځـــايېږي

چـې مـاتې هتکـړۍ مـې کـړې د مينـې پـروا نـه شـته
خـــاطر د لېونـــو کـــې مـــې جېلونـــه نـــه ځـــايېږي

ســـرخي ويـــنم شـــفق کـــې دا يـــې زړه پـــه مـــا ســـېزلی
پـــه شـــعر د صـــفيې کـــې نـــور غمونـــه نـــه ځـــايېږي.

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خزان غېږ

تـا چــې يادومــه نــو ګرېــوان پــه اوښــکو ولامبــي
يــاره انتظـا کــې دې هجــران پــه اوښــکو ولامبــي

واخلـه ژونـده واخلـه سـتا خوښـي شـه مبـارک درتـه
پرېږده چې سينه کې مې خپګان په اوښکو ولامبي

دې زاړه ګوګــل کــې دي زړې زړې کيســې پرتــې
ځوانې شئ اى هيلو چې حيران په اوښکو ولامبي

تــا بــه پــه ګرېــوان يــا د وربــل لــه پاســه وســاتم
پټ په زړه کې ښه يې چې ګلان په اوښکو ولامبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده چې مې مینه د هر چا په زړه کې وغورځي
پرېږده حسرتو کې مې اسمان په اوښکو ولامبي

پرېږده چې دا ځیرې ګرېوان نور هم پسې ځیرې کړم
څو سوي ګوګل کې مې ارمان په اوښکو ولامبي

ګل د پسرلي وم د خزان په غېږ کې مړاوی شوم
پرخه د سهار شه چې خزان په اوښکو ولامبي.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله نا کله

په زړه کې د ليمو چې اوسېدې کله نا کله
د اوښکو په باران به لمبېدې کله نا کله

که هلته به ځای نه و د زړه کور کې به مېشته وې
توپان کې د اهونو ورکېدې کله نا کله
ارمان چې دې د هجر تورو شپو ته تنها پرېښوم
که نه زما ترخنګ به سوځېدې کله نا کله
شي شپه په سودا تېره او سپېدو ته مې نظر وي
په سترګو کې چې هلته خندېدې کله نا کله

اشنا چې مې منلې جفا ګانې خپه نه وم
له هجره به مې اوښکې بهېدې کله نا کله.

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت ګلونه

مالي ګلونه کره
په هغو زړونو کې چې
د ښارو دښتو په شان، وچې سپېرې پرتې دي
په څېر د کاڼو دي، دوی چې الفت نه پېژني
د دغو کلکو زړونو، ددې سپېرو ډاګونو
هوا بدله کړه ته، فضا بدله کړه ته
ورته رڼا وبښه د رنګارنګ ګلونو
بیا به یو لاس شو سره
کاڼي به وچوو موږ
د هغو زړونو شاړو دښتو ته به
د محبت له ویالې، اوبه په لپو راوړو
بیا به خړوب شي هغه
په کې به وټوکېږي
د محبت ګلونه.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تپوس

سترګو نه دي وپوښته دا کتل څه دي؟
غشي په ګوګل زما سر په سر ويشتل څه دي؟

ستا د محبت په تور ښه شوه چې تورنه شوم
سترګه د سبا ښه يم اوس نو پتېدل څه دي
چا ويلې چې ستا د عشق، ګل راشوکوی نه شم
سر په سر ګلونه مې ياره په وربل څه دي؟
رنځ د خوږې مينې دې پټ په زړه کې ساتمه
اوښکو ته حيرانه يم دا سې وير کول څه دي؟
پرخه شومه پرېوتم پښو ته دې اشنا پرون
خاورې شوم ايرې شومه اوس دې نو ژړل څه دي؟

زړه د صفيې درته پټې دعاګانې کړي
لوړ همت مې لوړ ښه دی جار باندې ويل څه دي؟

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سولې لمر ته

ته راته خاندې خاندې
شونډې موسکۍ دې وینم
دا ستا په سترګو کې یو زېری د خوښۍ وینمه
ښایي چې ماته یې پیغام راوړی
ښایي چې ماته یې د اوږد ویر انجام راوړی
که نه خو دا سترګې غمجنې وې تل
که نه خو دا زړګی غمجن و مدام
که نه خو جنګ و تل جګړه وه
د ګولیو ډارونکی غږ و
که نه خو ویر و تل ماتم و او ژړاوې به وې
تل به ځوانان په وینو رنګ و دلته
تل به وې بورې او ویر جنې میندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته وې کونډې یتیمان بې شمېره
دلته خوښي
دلته خندا
هېڅ نه وه
اوس چې ته خاندې، خاندې
شونډې موسکۍ دې وینم
دلته د جنګ ورځې ختمېږي نورې
ځکه ددې وطن د مور په غېږ کې
هر څوک چې وینمه په شونډو یې
د سولې نغمه
خوره، خوره ښکاري.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګـــران د بېلتـــون راتـــه وختونـــه ښـــکاري
پـــر زړه زمـــا ســـوي داغونـــه ښـــکاري

دا ســـــتا د مينـــــې د خـــــاطر لپـــــاره
ماتـــه خارونـــه هـــم ګلونـــه ښـــکاري

خـــدايږو يـــوه کـــه مـــې ارزو پـــوره شـــي
د حســـن نيـــت کـــه فريبونـــه ښـــکاري

چـــې پـــه کـــې ســـتا دښـــکلا ذکـــر راځـــي
ځکـــه خـــواږه مـــې ټـــول شـــعرونه ښـــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــې نظـــر وکـــړم لېـــونۍ مینـــې تـــه
خوشـــې عبـــث راتـــه خوبونـــه ښـــکاري

چـــې وړې دیـــدن اوس د اغیـــار کلـــي تـــه
خـــاورې بـــه خـــود زمـــا امیدونـــه ښـــکاري

نراشـــه ورشـــه د یـــادونو چـــم تـــه
څـــه دې پـــه زړه کـــې نـــن خیالونـــه ښـــکاري.

محمد ریاض نراش

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسات

زه د ارزو په مخ
د زخمي ژوبل شهيد شوي احساس
له نا اميده او نا ښادو
وينو
يو څو خالونه کېږدم
خو ته حسرت يې
د غرور په الماسينو نوکو
د چا د مکر د تسل لپاره
بې لوره وشپېلوې
بيا د خيال
د ناوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېرې، زېړې ډولۍ ته
په کوږ نظر وګورې
او په کږس، کږس وخاوندې
خو
رنګ دې ژېړ شي
ژړغونې شې ته!

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اور څپې

ما د لمرین حسن د اور په څپو
د پېغلو، پېغلو او ناښادو هیلو
د بې درملو نامرادو ارمانو په خاطر
لکه
لیتکی
ځان ډوبول غوښتل
خو
د بې لورې
او بدنامې بوډۍ
د تورې شپې بچیو
زموږ په کلي
د سکروټو باران ووراوه
او
ان کوڅه کې
د حسرت په څاڅکو وڅڅېدم.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېمو په لار

په مينه کې مجنون شه د فکرو په لاره مه ځه
منصور شه ابدي شه د شېبو په لاره مه ځه

د سرو شونډو موسکا شه په هوس، هوس مې ښکل کړه
احساسه لېونيه! د لېمو په لاره مه ځه
د شمعې څنګ کې کېنه ژوند کول ورځنې زده کړه
پتنګه ځوانيمرګه د لمبو په لاره مه ځه
قدم ګوره پښتون ږده چې ګودر د پښتنو دی
غروره! ماتوي دې د پردو په لاره مه ځه
د مينې سرو لمبو ته له تکل سره رادانګه
تنکيه! ګلالیه د نخرو په لاره مه ځه

خفه نه شې ګرېوانه زړه حره د قلندر ده
غمونه چې راتله نو د ګيلو په لاره مه ځه.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسرت شغلې

کله منزل کله ډېوې وسوزي
کله شفق کله سپېدې وسوزي

د حيرت تاوکې د حسرت د شغلو
کله لمبې کله ايرې وسوزي
فطرت يې سيزي د غربت په لوګو
کله نصيب کله وعدې وسوزي
حسنه! چې تا په مرو کتو ووينې
عشق اورين شي ارادې وسوزي
د وخت نادودو کړم لوګي غرور ته
کله مې سر کله پښې وسوزي
چې د حسرت د خيال کوڅې ته درشي
زما د ذهن زلزلې وسوزي

د احساس سترګو کې تکذيب تهذيب شي
تالو مې وچ شي او ګيلې وسوزي.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د درد په هر یو تال کې مې ښکاره شه ته اشنا
ستي ستي زړګي ته مې نغمه شه ته اشنا

د تا د یاراني غمونه ډېر لرم په زړه
لیدو ته یې لږ شان په تماشه شه ته اشنا

نشه د میو شرم کړي نشو نه ستا د عشق
د زړه د عشق دېره کې مې مېلمه شه ته اشنا

د مینې په انګار زه مینه اوړم ستا په عشق
امید او ارمانو ته مې اسره شه ته اشنا.

نادیه مینه
۱۸/۸/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه درد

د زړه درد مــــې لاړیـــــاتېږي حیرانېـــــږم
لــه دې خپلــې بــې خبــرۍ نــه، نــه خبرېــږم

ســـتا د زړه د تـــور توپانـــه نـــه ډارېـــږم
زه پښــتون یــم د ننــګ اور کــې خوشــالیږم

د خپـــل وار چـــې منتظـــر وم وار زمـــا دی
او زمـــا د وار نـــه ټـــول جهـــان اګـــاه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـا کلونـه سـتا تـر جبـر لاتـدې تېـر کـړل
تـا بچـي مـې د اولـس يتيمـان ډېـر کـړل

ولــې تــا د پښــتون دا روايــت هېــر کــړل
دښــمنانو کلــه هــم پښــتانه زېــر کــړل؟

ګـورئ ورونـو دی چې نـن زمـا پـه خـوا دی
ده ويـــل بـــه دا کـــافر د پښـــتونخوا دی

نــن زړګــی مــې د پښــتون پــه درزېــدو دی
چې لـه خوبـه مې هـر ځـوان پـه ويښـېدو دی

لــه وطنــه مــې دښــمن پــه تښــتېدو دی
کــړئ پــرې چغــې اباســين پــه خندېــدو دی

پـه چمـن کـې چې هـر ګـل يـې پـه خنـدا دی
ای فيــروزه دغــه ښــکلی وطــن ســتا دی.

فيروزشاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بخت مې د مينې هسې خوار وينم
اغيار په خنګ کې چې د يار وينم

زړه په ګوګل کې ناقراره شي لا
يار مې په لار چې د اغيار وينم

هر څه به تېر شي خو زما زړګيه!
خير که خندا د عشق په دار وينم

لکه بلبل د ګل په مينه باندې
مدام سينه کې د ګل خار وينم

بدره! دا ستا د اميدونو کور کې
د سرو ګلونو سور بهار وينم.

صديق الله بدر
۱۳۶۲ جدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبرې

چې راته کله کړي په خوله خبرې
ماته معلومې شي د زړه خبرې

وړوکی نه یم چې به هېره شې ته
هېرېدل تل وي د واړه خبرې

وړې دا ستا د مینې مور به نه شي
مینه کې نه کړم د ماړه خبرې

وایم چې تل وای خوا په خوا راسره
چې مو کولای د هر څه خبرې

مین زړګی چې راته نه ژړوي
بدره مه کړه د بېلتانه خبرې.

صدیق الله بدر
۱/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه چې شرابي یم له نشو سره ملګری یم
یم چې مین شوی شونډو سرو سره ملګری یم

ماته د دوزخ د لمبو څله یادونه کړې
دلته د جانان د مخ شغلو سره ملګری یم

لار د ژوندانه مې له غمونو سره ستړې ده
ځکه تل د ژوند له اندېښنو سره ملګری یم

ځم چې د ساقي د حال پوښتنه خو هم وکړمه
تل یې له نشو ډکو جامو سره ملګری یم

راز زما د مینې چې په زړه کې تل ساتي بدره
هسې له راز ډکو زمانو سره ملګری یم.

صدیق الله بدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د حسن تال ته ورختمه زنګېدمه په کې
د ګرنګونو به لوېدمه مګر تلمه په کې

د چا په ناز خندا خرد له مانه لاس واخیسته
د جنون اور کې سوزېدمه اوسېدمه په کې

د زړه په وینو ګوره هسې اوښکه ځان بدلوي
د ګرېوان ډنډ کې ډوبېدمه ورکېدمه په کې

د هجر ګوتو یې زما د زړه ارمان څیري کړ
سر په صحرا به ګرځېدمه کړېدمه په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي پیالې دې ډکوه چې نن یې وار راغلی
ډېر یې په تمه تاوېدمه ځورېدمه په کې

دا ستا د عشق په سوزونکي اورنۍ بټۍ کې
لکه نینه به جگېدمه لگېدمه په کې

دا د ارزو د شونډو سره دي چې پرهر ښکلوي
د حسرت اوښکې پاکومه خندومه په کې

ستا د رخسار او اننگو له قاروني خزانې
خالي کچکول راووتمه ژړېدمه په کې.

محب الله خپلواک
۴/۳/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اسمان ته زه د خیال په سر درو کې وختم
سپین مخ ته د اشنا چې په کمڅو کې وختم

توبې خو مې زاهد ته له پخوا نه وې وېستلې
تقدیر دی چې په لیکه د پیالو کې وختم

پښتو غیرتي هوډ به مې هېڅ وخت تغیر ونه کړي
منزل ته که په څوکو د چړو کې وختم

قسمت که مې ښه بولئ نو له دې نه بل څه نه شته
بس دا چې په نامه د پښتنو کې وختم

د حسن په زنځیر چې نن د عشق زندان کې بند دي
محبه! نور نو هغو لېونو کې وختم.

محب الله خپلواک
۱۳۲۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما د هیلو سره ګلان بیا په خندا ښکاري
ځکه رقیب بیا په غمو کې په ژړا ښکاري

خمونه تش جامونه تش دي د یارانو زموږ
ځکه خو ورانه میخانه نن خوا په خوا ښکاري

کله چې کېږدي په چمن کې قدم مینه زما
د ګل په ښکلو ښکلو سترګو کې حیا ښکاري

نن مې په لاس کې د ساقي پیاله د مې ولیده
ځکه شراب راته جامو کې په نڅا ښکاري

کله چې ګورم د اشنا سترګو ته مینه باندې
په کې امید او سور ارمان مې د سبا ښکاري.

زهره څپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

يو وار مې ته په مړوندو ويده که
بيا مې په خاورو او ايرو ويده که

زه د مودو په لمرو سوی يمه
ته مې د زلفو په کمڅو ويده که
زه د ګلشن ګلونه نه غواړمه
خزانه ته مې په اغزو ويده که
ګونډې رباب مې ستا کې درد در قرار
مطربه لږ مې په نغمو ويده که
ولې دې لرې کړم له ځانه څخه
لږ مې په خپلو زنګنو ويده که

زه قدردان پاس په هوا چې راغلم
ما لکه زيرې په بڼو ويده که.

محمد يوسف قدردان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې د وينو مې ښکاره سره فوراه شي
غير ددې نو ای دلبره څه چاره شي

دا پرهر دې په تصوير کې د خيالونو
که د هيلو غوټۍ خاندي راښکاره شي

ای د مينې رقيبانو ځان ته ګورئ
دا کارونه به د خلکو تماشه شي

ښه شوی چې وي تير کې د اهونو
رنځېدلی، در په در او اواره شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکاره شوه زما اوښکو کې شوه پټه
ارماني یمه ترڅو چې دوباره شي

صبر نه لرم په عشق کې نه پوهېږم
په دې کار کې مې زړګی پاره پاره شي

که ته یو ځلې نظر وکړې دلبره!
د جمشید ځای به تابوت نه ګهواره شي.

جمشید

۲۱/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې انداز

ستا که په وعدو پسې وعدې نه وای
جوړې به د اوښکو قافلې نه وای

ما به بې شک هله بل نیولی وای
یار مې که ولاړ منګولې سرې نه وای

خیر که ستا د عشق په اور کې سوی وای
بل که د اغیار په اشارې نه وای

ژوند به حوصله وخته خوړلې وه
ستا دغه ترخو کې که خوږې نه وای

ما به درته هله برند کتل کاوه
ستا که هر انداز د پښتنې نه وای.

علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اخلــو بــه قــدم د اور پــه مــخ بــه ځــو
نــه بــه کــوو غــم د اور پــه مــخ بــه ځــو

ســتورو تــه بــه ګــورو لنــډوو منــزل
نــه بــه کــوو دم د اور پــه مــخ بــه ځــو

وايــو بــه ملګــرو دا يــوه او بــس
کــور تــه د صــنم د اور پــه مــخ بــه ځــو

ځــو بــه د منــزل تــر رســېدو پــورې
اخلــو بــه قســم د اور پــه مــخ بــه ځــو

پــوه کــه مــې پښــتون اشــنا پــه دې نــه شــو
ســوځو بــه قلــم د اور پــه مــخ بــه ځــو.

علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا کـه د زلفـو سلسـلې خـورې ورې پرتـې دي
دلتـه لـه غـم نـه ډکـې شـپې اوږدې اوږدې پرتـې دي

راشـه تـه وګـوره د زړه خونـه چـې څـه دي پـه کـې
ډېـرې خبـرې او ګیلــې نــوې زړې پرتــې دي
ټـول امیدونـه شـول بـدل پـه حسـرتونو بانـدې
ځکـه مـې اوښـکې پـه ګرېـوان د میکـدې پرتـې دي
مـا سـره څـه دي ای رقیبـه نـور مـې مـه ځـوروه
ستا د کـردو مـې پـه زړګـي ډېـرې ترخـې پرتـې دي
کلـه چـې راشـمه لـه خـوده بـې خـودۍ دنیـا تـه
بـس هـره خـوا کـې خوشـالۍ دي او مـزې پرتـې دي

دا ابتـــدا ده د منـــزل لاانتهـــا چېـــرې ده
د یـار درشـل تـه خـو لاډېـرې ورځـې شـپې پرتـې دي.

علم
۳/۲/۱۳۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مینه

د زړه محفل کې مې ستا مینه په نڅا ښکاري
ځکه ویجاړه راته دا ښکلې دنیا ښکاري

ستم جفا دې د زړه کور راته پخوا وران کړی
که راته خاندې ما ته هم ظلم، تعدا ښکاري
هر دم مې هیلې ارزوګانې د زړه کور کې ګرځي
په هرې هیلې کې قسم دی چې نوم ستا ښکاري
که د حسرت اوښکې په مخ مې بارانونه جوړ کړي
ما ته د یار په درد او غم کې لادوا ښکاري
د زړه قطرې مې ستا د مینې ناکردو ته ورکړې
زخمي زخمي زړه ته مې دا مینه شفا ښکاري

د پښتنې مینې د ننګ او پت ساتو په خاطر
د پلوشې مینه کې یو جهان حیا ښکاري.

پلوشه ساپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاکاجي صنوبر حسين د غزل په اقتضا

غزل

بيـــا کـــه مـــې لـــه زړه وتـــې چغـــارې دي
خـــدايږو چـــې د مينـــې داســـې چـــارې دي

زړه چـــې مـــې زخمـــي شـــو د جفـــا پـــه تېـــغ
ښـــکاري چـــې دې سـتـرګې لاخونکـــارې دي

کلـــه بـــه يوځـــل هـــم خطـــا ونـــه کـــړي
دا پښـــــــتني ســـــــترګې حيـــــا دارې دي

تـــه راشـــه د اوښـــکو قافلـــه ګـــوره
ســـتا راتلـــو تـــه ناســـتې انتظـــارې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خـو سـتا د عشـق څپـه کـې خوښـه يـم
ځکـــه اند ېښــــنې رانــــه فــــرارې دي

هم چې مې په سترګو کې ستا عشق ساتم
دې کــــې د ښــــتو ســــپېڅلې لارې دي

کــړی مــــې تکــــل د مينــــې لاړ کــــې دی
خيــــر دی پلوشــــې تــــه کــــه دشــــوارې دي.

پلوشه ساپی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کور یوازې ستا دی

ما ستا په سترګو کې دنیا ولیده
د مینې دنیا
د هیلو کور مې په کې جوړ کړ
ستا عشق په کې مېلمه و
او مېلمه به مې ساتلو
ما ویل چې
دا مېلمه مې خفه نه شي
دنیا به مې د مینې ونړېږي
خدای مه کړه
چې کورګی دا ستا د مینې
ویجاړ شي په غمونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ژړاګانې به ترې واخلم
بس ته په کې مېشته شه
دا کور زما د هيلو
ستا د مينې ستا د عشق دی
يوازې ستا پښتونه!
ستا پښتو زما حيا ده
بس ته په کې اوسېږه
دا کور يوازې ستا دی.

پلوشه ساپی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وختـــه تـــا لـــه ورځـــو شـــپو ســـره اشـــنا کـــړم
تـــا د ژونـــد لـــه تقاضـــو ســـره اشـــنا کـــړم

مـــا یـــوازې مســـافر ګڼلـــو ځـــان خپـــل
مســـافت لـــه قـــافلو ســـره اشـــنا کـــړم
هســـې مـــا بـــه بـــې مقصـــده قـــدم واخیســـت
خـــو تـــاریخ لـــه فیصـــلو ســـره اشـــنا کـــړم
پـــه خپـــل خیـــال بـــه مـــې هـــدف ځـــان تـــه نـــږدې کـــړو
اوس منـــزل لـــه فاصـــلو ســـره اشـــنا کـــړم
کـــه هـــر چـــا مـــې لار جـــدا کـــړه جـــدا نـــه شـــوه
اخیـــر وینـــې لـــه نســـلو ســـره اشـــنا کـــړم
چـــې کیـــدې پـــه کـــې خبـــرې ســـتا د حســـن
عشـــق لـــه هغـــو محفلـــو ســـره اشـــنا کـــړم

زمـــا بهـــار پـــه قـــابو خپـــل نـــه دی خپـــل زړه هـــم
وایـــه ځنګـــه سلســـلو ســـره اشـــنا کـــړم.

تیمورشاه بهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن هجر

چې افغان له بل افغان نه جدا کېږي
د نفاق ډیوه به نوره هم بلېږي

نو راځئ ورونو راځئ چې سره یو شو
په بېلتون باندې وطن ټول خرابېږي

د وروری لاسونه ورکړئ وطنوالو
په وروری باندې هر څه زموږ جوړېږي

بل د جنګ لمبې د عشق په اوبو مړې کړئ
د ژوندون جرس په دغه ښه غږېږي

دغه خوږ وطن ته راشئ عطا وایي
چې دا خوږ وطن په هجر کې کړېږي

عطامحمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زلفو تسلسل کې چې تيارو ته رسېدم
په جګو ټيټو لارو اميدو ته رسېدم

دا ټول ښايسته چمن شولو زما په وينو رنګ
چې زه کله دا ستا د زلفو غرو ته رسېدم
مات نه شولو نن مرګه دا زما پښتني هوډ
قاصده په همت خپلو وعدو ته رسېدم
ماځان کړلو پيدا ستا د ښايست په تصور کې
پيدا مې نه کړې ته که زولنو ته رسېدم
په اور د جدايۍ شوله ځواني زما لوګی
په طمع د وصال وم سرو لمبو ته رسېدم

اشنا د ښايسته او د خوږې مينې له لاسه
که نه زه کله دې شاړو مېرو ته رسېدم.

عبدالله پانوس
۱۳۲۲/ليندۍ/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې د یار په ښادۍ ښاد وي اغیار نه دی
وفادار دی ستا له مینې بېزار نه دی
دا تیارې د انتظار په ما خورې دي
که د هجر توره شپه ده سهار نه دی

خلک ولې لېوني وماته وایي
لېونو سره خو هېڅوک غمخوار نه دی
که مې ولیدي په ویښه نو دیدن دی
د خوبو دیدار حساب په دیدار نه دی

انتخاب مې د یو ګل وکړ ګلشن کې
چې یو یار لرمه بل مې په کار نه دی
د غمونو په یرغل کې شو یوازې
که بدر د خوشالۍ طلبګار نه دی.

شفیق احمد بدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د هجران په تورو شپو کې ما ژړل
په اهونو اسويلو کې ما ژړل

ته د چا شې د رقيب شې که زما
ټوله شپه په دې سوچو کې ما ژړل

بې له هجره څه دی کار د مينانو
د وصال په انديښنو کې ما ژړل

اشنا څنګه بې خبر وې زما له حاله
چې په اوښکو شوګيرو کې ما ژړل

ته د چا د وربل ګل يې نه پوهېږم
ستا په ياد ترخو شپو کې ما ژړل.

ساجده عبدالله ميلاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تول شپه غم د جانان مې ژړوي
توري سترګې اوچت شان مې ژړوي

په ژړا او په غمو شوه ځواني تېره
هر يو دم غم د هجران مې ژړوي

د احساس د اور په غېږه کې لوېږم
د يتيم ځيري ګرېوان مې ژړوي

ټول عالم شو خبر دار زما له مينې
چې خبر نه دی جانان مې ژړوي

زما مينه زما هيله زما ژوند دی
ستا يادونه ستا ارمان مې ژړوي.

ساجده عبدالله ميلاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین نظر

حســـنه پـــه لیمـــو مـــې ولـــې تـــه ولـــې
دومـــره پـــه تېغـــو مـــې ولـــې تـــه ولـــې

غـــوخ دي کـــړه نظـــر رانـــه شـــاهین نظـــر
بـــس دی پـــه پنجـــو مـــې ولـــې تـــه ولـــې

خیـــر کـــه تـــه برېښـــنا مـــې تـــر نظـــر شـــولې
نـــور پـــه تهمتـــو مـــې ولـــې تـــه ولـــې

مـــا کـــه ګناهکـــار د خـــم پـــه غـــلا نیســـي
بـــس نـــور پـــه توبـــو مـــې ولـــې تـــه ولـــې

پریـــږده د عقبـــی خبـــرې هلتـــه کـــړو
دلتـــه پـــه ښـــېرو مـــې ولـــې تـــه ولـــې.

حبیب الرحمن قربانخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه په سر باندې اشعار لیکمه
په کې ښایست ستا د رخسار لیکمه

کله ګلشن کې له ګلونو سره
زه افسانې د ګل او خار لیکمه
سپېرو بادو کې د خزان زه مدام
خواږه بیتونه د بهار لیکمه
تل دا ستانونه به زه ستا د جفا
د بېلتانه په هره لار لیکمه
شرمېږې ته زما په خرو جامو
ستا به دغه پېغور و عار لیکمه

زه مبارز د زړه په وینو باندې
د خپل جانان شرین ګفتار لیکمه.

عبدالغني مبارز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی شو

د وطن په جگو غرونو
نوی ساز زمزمه کېږي

د سیندونو په موجو کې
د ژوندون نغمه تاوېږي

د سپېرو خاورو له منځه
سره ګلان پورته جګېږي

وچې دښتې شوې ګلونه
بلبل خوښ دی او خندېږي

د مرغانو کتارونه
د ګلشن په لور خوځېږي

مصلحت کړی ګلانو
غر او سمه زرغونېږي

په بلبلو بوراګانو
حقیقي اختر جوړېږي.

محمد ظفر تنهی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شـــېبې شـــېبې د اوښـــکو وروې چـــې رانـــه ځـــي
چـــړې مـــې پـــه زخمونـــو ښـــخوې چـــې رانـــه ځـــي

د نـــاز خنـــدا چـــې وکـــړې پـــه نـــازکو نرمـــو شـــونډو
غـــوټۍ د ســـرو ګلونـــو غـــوړوې چـــې رانـــه ځـــي
ویـــده ټپونـــه ویښ کـــړې چـــې د نـــاز پـــه قـــدم راشـــې
نـــرۍ، نـــرۍ پـــرې مـــالګې دوړوې چـــې رانـــه ځـــي
د هیلـــو بـــڼ مـــې وســـپړې ګلونـــه پـــه خـــزان کـــې
د ســـترګو پـــه ښـــو یـــې رژوې چـــې رانـــه ځـــي
ځیګـــر خـــو مـــې لاهلتـــه پـــه ټوپونـــو بانـــدې راشـــې
پـــه تـــګ کـــې چـــې دې سترګې جنګوې چې رانـه ځي

سور داغ دې د سرو شونډو د هوس پر شونډو پرېږده
یـو ځـل خـو بـه مـې ګلـې ښـکلوې چـې رانـه ځـې.

ملوک هوس
۱۳۶۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو پیغام

د یــار خیالــه رانــه ځــې او کــه نــه؟
لــږ پــه قــراره مــې پرېــږدې او کــه نــه؟

ځــه رانــه لاړ شــه نــور مــې مــه ځــوروه
تــه چېرتــه کــور کلــی لــرې او کــه نــه؟

د زړه لــه حالــه خــو مــې تــه خبــر یــې
مغــرور اشــنا هــم خبــروې او کــه نــه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه پــردې مـــې لـــه زخمـــو ډکـــې دي
یـــو څـــو پټـــې پـــرې لګـــوې او کـــه نـــه؟

چـــې یـــو پیغـــام درتـــه د اوښـــکو درکـــړم
هغـــه مـــې یـــار تـــه رســـوې او کـــه نـــه؟

وختـــه بلـــد شـــوم لـــه غمونـــو ســـره
پـــه مـــا دې زور نـــور ازمـــوې او کـــه نـــه

هوســـه! تـــش خـــو دې کـــړ زړه پـــر کاغـــذ
نـــور دې غـــزل اوس ختمـــوې او کـــه نـــه.

ملوک هوس

۱۳۶۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت کلی

د ښکلا ګل دې د کمڅو په څوکو
د هر عاشق په زړه داغونه وهي

د حسن تېغ دې د مین په زړګي
څرخي راڅرخي او تپونه کاږي

د ناز چاړه دې هوسېږي دې ته
چې مې د زړه پردې سورۍ سورۍ کړي

تور لونګین دې د سینې په دښته
په اوږدو لارو کې کاروان ځغلوي

ځان رسوي د محبت کلي ته
چې ورته یوسي د خوښیو زېرۍ.

ملوک هوس
۱۳۶۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ارمان غېږه

باداره پرې مې بږده چې مړ شم د ارمان په غېږ کې
لکه بېوسه يو انسان د بل انسان په غېږ کې

د سرو ګلونو په موسم کې راته ګوره خدايه
زه لکه ژېړه پاڼه پروت يم د خزان په غېږ کې

ستړي فکرونه په ځانګو کې د حسرت ځنګوم
لکه چې کونډه ځنګوي خپل يتيمان په غېږ کې

د ژوندانه فلسفه څه ده دا و چاته معلوم
په دغه باب کې حقيقت پټ د زبان په غېږ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېـوني غـونـدې همـېش و وخـت تـه ژاړې څـه لـه
د وخـت خـوړلي نـه جـوړېږي د لقمـان پـه غېـږ کـې

زمـا همدغسـې مسـکن او منـزل نـه دی معلـوم
لکه حالات چې خوري څپې تل د خفگان په غېږ کې

گومـان کـول کـه نـاروا دي خـو عالمـه دلتـه
فکـر ټالونـه خـوري اکثـره د گومـان پـه غېـږ کـې

لکـه توپـان چـې سـيمه ړنگـه کـړي سـېلاب راولـي
داسې مې اوښکې نن ورغړي د چشمان په غېږ کې

هـېڅ رحمـاني نظـر چـې خدايـه پـه شـهزاد ونـه کـړې
ښه دی چې گرځي لېونی ستا د جهان په غېږ کې.

فيض محمد شهزاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه پـه سـر سـودا خـو مـا پرېښـوده
اشـنا کـه تـا راتـه ربښـتیا پرېښـوده

خـود بـه ځنګېـږي د غـرور پـه نیلـو
مـا د تـورتم پـه سـر رڼـا پرېښـوده

د امیـد ګـل راتـه اغـزي اغـزي شـو
سـلګو د اوښـکو مـې ژړا پرېښـوده

ملامـت نـه یـم سـرې لمبـې دي اشـنا
د خـاطرو لمنـه تـا پرېښـوده

ظـاهر غلط شـو سـتا پـه ښـکلې موسـکا
دې فیصـلې تـه یـې دنیـا پرېښـوده.

ظاهر شاه، ظاهر
۲/۱۱/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راپورې بلې سرې لمبې شي چې ځي
د اميدو ډيوې مې مړې شي چې ځي

خپل لېوني زړګي ته څه ووايم
ستا نه يې ډېرې شان ګيلې شي چې ځي

د بېلتانه پر هر رغېږې کله
د غم شپې راته نږدې شي چې ځي

جرګه د خيال مې چاته ولېږمه
چور مې دهيلو قافلې شي چې ځي

ظاهر تنها دجنون کلي کې شو
په اوښکو سرو يې سترګې سرې شي چې ځي.

ظاهر شاه، ظاهر
۱۵/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې سواره

نور نو کروندې ته د ګودر له لارې نه ځمه
بیا به د کوځې په ملا کې ستا سترګو ته نه ګورم
په مړاوي غلچکي نظر
نور به دې نامه سره په شونډو کې
مړاوې موسکا نه راځي
پرېږده د غنمو درمند وسوځي
پرېږده چې د ګلو دلۍ اور واخلي
پرېږده چې ډېران شي د ارمان کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده د څېړیو ځنګل وسوځي
چې سوې
خوله مې خاورې کړي!
دلته یوه دنګه څېړۍ ونړېده
خاورې شوه
مځکو ته مې مه راځه
سوې سواره ده وږي نه شته دي
سترګو ولې نه ژاړئ په مینې پسې؟

احمد تکل
۲۰/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په زړه پر هار دی راله خوب نه راځي
خپه دا خوار دی راله خوب نه راځي

شپې د شپو چې په راتلو شمېرمه
لرې يې شمار دی راله خوب نه راځي

طبيبه ستا د راتلو لارې څاري
روح مې بيمار دی راله خوب نه راځي

لارې پردې دي په هر لور چې ګورم
پرده پس نګار دی راله خوب نه راځي

د شپو تندي کې چې رڼا ښکارېږي
راروان يار دی راله خوب نه راځي.

فريده هوډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وژنمـــــه دې نــــن راتـــــه اشـــــنا ووې
مـــا وې زه منمــــه څـــه چـــې تـــا ووې

لــږ خــاطر بــه کــړې د رقیــب مــخ کــې تــه
ډ یـــــر پـــــه احتـــــرام مـــــې ورتـــــه دا ووې

عشــق کــې مــې مــرګ خــوښ پــه څــو څــو وار دی
ماتـــــه کـــــه یـــــې تـــــش دا پـــــه ادا ووې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تـا نـه مـې مـرګ د رب پـه کـار نـه دی
دروغ دي کـــه صـــنمه تـــا ربښـــتيا ووې

دار بانـــدې منصـــور چـــې خپلـــه وخاتـــه
تـــا د امتحـــان ښنګـــه نـــن بيـــا ووې

اور تـــه د غـــرور چـــې عشـــق ورودانګـــل
عقـــل و حيـــران چـــې راڅـــه مـــا ووې

خپـــل زړه کـــې دوکـــه او فريـــب نـــه لـــرم
ځکـــه مـــې الفـــاظ ســـاده صـــفا ووې

ودې ښـــود غـــزل اســـراره طـــرح کـــې
خيـــال دې د حمـــزه پـــه ملګرتيـــا ووې.

سرزمين اسرار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایست اثر

چې سترګې د یار ګورمه جامونه راپه یاد شي
و مخ ته یې نظر کړم سره ګلونه راپه یاد شي

د سترګو په کتو یې زه بې خوده په نشه شم
چې شونډو ته یې ځیر شم سره لالونه راپه یاد شي
دا حسن دا ښکلا او دا جمال چې د یار ګورم
دا ښکلې پوښتنې دا اسمانونه راپه یاد شي
دا تورې زلفې ګورمه په څټ یې را اړولې
میدان د پاړوګرو کې مارونه راپه یاد شي

ښایسته دا دنګه ونه دې مثال د تنکۍ لښتې
اثر یې په ما زیات دی چې شعرونه راپه یاد شي.

ملالۍ ساپۍ

۱۳۲۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

توده مینه

کـه مینــه غــوارې د وطــن مینــه درنــه مینــه ده
تــر ډېــرو ښــکلو د وطـن مینــه ښایسـته مینــه ده

دا هســې مینــه ده چــې هــېڅ یــې هېرولــی نــه شــم
زمــوږ د ګــران وطــن ســپېڅلې پښـــتنه مینــه ده

د وطـــن مینـــه کـــې وفـــا ده ای پښـــتونه وروره
ژر شـــه وردانګـــه دا د حـــورو عجیبـــه مینـــه ده

پــه مینــه ســرور کــول دا د هــر مــین دنــده ده
د خپلــواکۍ ټینګــول زمــوږه دیرینــه مینــه ده

رب نه مې غوښتي چې په دې مینه کامیابه شمه
د ملالـــۍ لـــه جوشـــه ډکـــه دا تـــوده مینـــه ده.

ملالۍ ساپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید ته

شــهیده لــه ســپېڅلي عقیــدې نــه دې ځــارېږم
د ورو، ورو بچیــانو لــه نــارې نــه دې ځــارېږم
د غیرت په اور کې تاوې دې جذبې نه دې ځارېږم
پــه ګولیــو بهېــدلې وینــې ســرې نــه دې ځــارېږم

مــا قســـم کــړی دی ســـتا پـــه اســـوېلیو
چــې دښــمن بــه دې هــر ځــای کــې زه پــه دار کــړم
د دوزخ د اور لمبـــو تـــه بـــې ګـــذار کـــړم
پـــه نـــازک ټټـــر بـــی بـــل د اور انګـــار کـــړم

کــه مــې نــه کــړې ډیــوې ســتا د ارمــان بلــې
بیــا مــې مــه بولــه پښــتون، لــه پښــتنو بــه نــه یــم
شــال راپــه ســر دجنکــو کــړه لــه زلمــو بــه نــه یــم.

فیض محمد تصور
۱۳۶۵ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وینو ویالې

د جنګ په اور کې سوزېدلای نه شم
نور نو د خلکو غم زغملای نه شم

اوښکې تویېږي بې بها د خلکو
دا مروارید ارزانولای نه شم
زړه مې چاودلی په غمونو کې دی
دا خوار زړګی زهیرولای نه شم
د ځوانو هیلو ځوانیمرګه ځوانان
په سره کفن کې ښخولای نه شم
بس بوره مور او ځوانه کونډه ناوې
د غم په تال کې زنګولای نه شم
نور د افغان په ښایسته وطن کې
ویالو د وینو ته کتلای نه شم

پرېږدئ افق د خوشبختۍ وځلي
د غمو پېټی په شا وړلای نه شم.

عطیه افق

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان

خیال یې و زړه ته تسلا راولي
مړو امیدو ته مسیحا راولي

مینې خو داسې چارې وکړې په ما
چې هر نفس ته نوم دا ستا راولي

پرېږده د سترګو ننداره دې وکړم
د زړه تیارو ته مې رڼا راولي

وخت امتحان د مینې اخلي راځم
ځکه بېلتون راته بیا بیا راولي

پښتني اوښکې به جرګه کړم ورته
که مې یو ځل راته اشنا راولي.

عطیه افق

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼو باران

وربښمین تارونه به د زلفو څه کړم
ځیرې ګرېوان چې پرې ګنډلی نه شم

د خولې خبرې خو دې ډېرې وکړې
خو په عمل کې څه لیدلی نه شم
دا خپل لاسونه به مړوند کې غوڅ کړم
چې د قصاب زړه پرې راکښلی نه شم
رنګ ته مې وګوره په خپله پوه شه
حال د زړګي درته ویلی نه شم
هسې مې سېزې په لمبو کې ولې
زه یو قوت یم ورکېدلی نه شم

وخت دې باران د کاڼو وکړي پر ما
زه یې پښو ته تیتېدلی نه شم.

امان الله غلجی
۱۳۶۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

محفـل کـې شـول د سـیمې عاشـقان لمبـه لمبـه
پـه شـمع چـې شـي ځنګـه پتنګـان لمبـه لمبـه

ښایست دې د سپوږمۍ غوندې ځلیږي په جهان
پـرې ځکـه شـول د کلـي هلکـان لمبـه لمبـه

راځـه چـې یـو تربلـه کـړو د مینـې دنیـا جـوړه
چې عشق باندې مو شي ټول غمازان لمبه لمبه

اوس بـس کـړه لـږ خـو پرېـږده د جفـا لمـن دلبـره
سـتا حسـن مـې د زړه کـړ ټـول ارمـان لمبـه لمبه

تـر څـو بـه درتـه ناست زه عـالم زېب یم په امیـد
خوښـې مـې ټولـه کړلـه سـتا هجـران لمبـه لمبـه.

عالم زېب

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاږه کاته

پتنګه! عشق ته په لمبو وګوره
شمعې! ژړا ته په نخرو وګوره

دلته د ناز په خوبو سر نه شي ته
د مینې کور ته په درنو وګوره

کاږه کتل په سترګو ونه کړې ته
لیلا بنایست ته د پښتو وګوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظـــر د بـــدو پـــه زړه ځلـــه ســـاتې
دا هـــــدیره د پښـــــتنو وګـــــوره

لـري غیـرت پښـتون پـه سـر کـې همـېش
جېـــل تـــه روان پـــه زولنـــو وګـــوره

دلتـــه مېړانـــه د خوشـــال پرتـــه ده
دا لـــه غیـــرت ډکـــه زانګـــو وګـــوره

دا د پښـــــتو د حســـــن ډکـــه کـــلا
یـــو ځلـــې بیـــا پـــه تـــاریخو وګـــوره.

لعل پاچا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو کاروان

د سوي زړګي حال مې له تصویر نه وپوښته
نیمګړې ارزوګانې مې تقدیر نه وپوښته

د هیلو کاروانونه مې منزل ته نه رسېږي
د اوښکو سېلابونه مې ضمیر نه وپوښته

ما جوړ ورله امېل کړو مرغلرو نه د اوښکو
اشنا پروا ونه کړه دې تقصیر نه وپوښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنکۍ هیله د زړه نه مې په شونډو کې سلګۍ شوه
سلګۍ بېرته ستنه شوه دې تاثیر نه وپوښته

د سترګو په ګرداب کې مې د وینو جوړ ډنډونه
دنیا په کې غرقېږي اوس تدبیر نه وپوښته

د خیال نیله یې ونښته د زلفو په ولول کې
خلاصی یې ترېنه نه شته له زنځیر نه وپوښته

د یار په غېږ کې خوښ دی هیله من د وصال تږی
هجران ځپلې سترګې له شوګیر نه وپوښته.

محمد قاسم هیله من
۱۸/۱۰/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو غوټې

هلته د دنګو پر تمناکو غرونو
لویې ورشو او زرغونې لمن کې
د ګڼو ونو
د تریخ سیوري لاندې
یوه هسکه کېږدۍ
د ازادۍ او خپلواکۍ په وړانګو
لکه د لمر داسې روښانه ښکاري...
یوه سپوږمۍ د کېږدۍ خوا کې ناسته
سترګې (یې) په لوړو څوکو
د لویو غرو لګېږي
ورته ناپایه دښته
د لمر په وړانګو ښکلې
څپه څپه ښکارېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لکه:
تانده غوړګه
د پسرلي په موسم
ورو ورو غوړېږي
او بیا ټوله ګل شي...
داسې د پېغلې په ماشوم زړګي کې
یوه د هیلو غوټۍ
د غوړېدو په خاطر
سر راوباسي له ګرېوانه وایي:
کاشکې ما هم د یو ناپایه دریاب
د قهرجنو څپو
ماتې کښتۍ ته د ساحل په هیله
لار ښوولای!

محمد قاسم هیله من

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای هېواده!

ای هېـــواده زه پـــر تـــا بانـــدې مـــین یـــم
ستـا پـه مینـه کـې د زړه پـه سر خـوږمن یـم

ستـا ښـادي زمـا ښـادي ده غـم مـې غـم دی
ســتـا د مینـــې پـــه اور ســـوی لـــوغړن یـــم

لافـــې نـــه وهـــم واقعیـــت درتـــه وایـــم
ستـا پـه سر زه تېر لـه خپـل سرمال او تـن یـم

لـــه امـــو تـــر ســـمندره زمـــا کـــور یـــې
ســتـا د عشــق پـه اور کبـاب پـه ټـول بـدن یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا لـه مينـي پـه هېڅکلـه منکـر نـه شـم
زړور يـم داسـي نـه ده چـې ډارن يـم

عقيـده مـې ده کاملـه پـه دې پـوه يـم
چې زه ستا پـه هـر دښـمن بانـدې سـوبمن يم

ستا لـه هر ربنتيني دوست سره دوست اوسم
ستا لـه هـر وحشـي دښـمن سـره دښـمن يـم

پـه يـو لاس کـې مـې قلـم بـل کـې مـې تـوره
ښـه هرچـا وتـه څرګنـد پـرون او نـن يـم

ته مې ساه يې ته مې ژوند ته مې وجود يې
سـتا پـه لار کـې باعزتـه او پـتمن يـم

لــه هغــې لارې چــې تــه پــرې زرغــونېږې
وابـه نـه ورمـه هـم تـل بـه پـه رفـتن يـم.

لاهور ټکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني حیا

اوس چې مې په زړه کې اند ېښنې راځي
وایي چې جانان سبا دلې راځي

لارې به جارو په خپل ښو کړمه
ګوره چې د ورځې که د شپې راځي

بیا به پخوانۍ مینه تازه کړمه
خیر که مې حیا د پښتنې راځي

راشه که راځې ته د زړه کور ته مې
کور کې د زړګي مې ولولې راځي

ستا په انتظار کې زه رڼا یمه
اوښکې مې په سترګو کې رڼې راځي.

شفیقه رڼا
۳/۱۰/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرګسي لېمه

دا ستا د نظر یاد مې په خیالونو کې راناځي
هوس مې د زړګي په پیوندونو کې راناځي

د هجر توره شپه کې د وصال شمع لګېږي
پتنګ له ډېره شوقه غورځنګونو کې راناځي
حیا د پښتنې ده چې پلو ونیسي مخ ته
رخسار یې د حیا په سروګلونو کې راناځي
د سترګو په نګاه باندې دې زړه زما زخمي کړ
هر زخم د زړګي مې خنجرونو کې راناځي
خزان د بېلتانه مې د خوښۍ پسرلی یووړ
نرګس غوندې لېمه په بارانونو کې راناځي
رڼا شوله ځپه ځپه د مینې سمندر کې
د عشق هره ځپه یې په موجونو کې راناځي.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتل

ستا په یاد کې یاره عالمونه هېرومه
د زړه په درد او غم کې پرهارونه هېرومه

په وخت د سحرګاه باندې شبنم په ګلو پرېوزي
ارمان د وصل را چې خپل دردونه هېرومه
د زړه مرغۍ مې والوته اسمان ته بې وزره
دیدن سره د یار دا پروازونه هېرومه
ته ګل د بیابان شولې و هرې خواته خاندې
د ګل په دې خندا کې ستا غمونه هېرومه
د مینې ګل خزان شو د ظالم بېلتون له لاسه
خزان ته د هر ګل مې خپل اهونه هېرومه

دا ستا کتل مې یاره ټول وجود راته لمبه کړ
رڼا ته د لمبې مې خپل اورونه هېرومه.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

آه

د اسمان په مخ دا آه دی که زړګی دی پاره شوی
دا شفق دی په اسمان کې په وینو دی لړلی

یا اثر دی پاتې شوی د مظلوم شهید د وینو
یا لمن د کوم خونخوار ده که فریاد دی راوتلی

یا غوغا ده د مظلومو د اسمان سترګې سرې شوي
یا نګاري مخ سور کړی که عاشق یې دی وژلی

یا د پېغلې پښتنې مخ له حیا څخه سور شوی
یا یې سور سالو په سر دی که پلو یې دی نیولی

د اسمان لمنه سره ده که شین شوی لاله ګل دی
یا یې ټیک پر تندي ایښی که مین په زړه داغلی.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازمون

عقل مې د عشق په تکل اور کې په لمبو رغږي
مينه مې خوږلن کې په انګار او په ايرو رغږي

نن راته په سترګو کې لمبه د قهر تاوه کړه
هيله مې له دې هم د سکروټو په سرو رغږي
څومره د اميد په مينه نازي مې ګوګل کې زړه
عشق باندې په مالګو کې په خپلو پرهرو رغږي
چا د اور په سترګو کې ليدلې د اوبو مينه؟
عقل بې احساس دی په لمن کې د پردو رغږي
بيا نازکو نرمو له ازمون نه پښې وکښلې
موږه متکورو سره چېرته په اغزو رغږي

ښکل به مې اميد کړي د سره حسن اننګي په عشق
ځکه چې نن وخت ورته په پښو کې په توبو رغږي.

اسمعيل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماضي خندا

د آه په تاو عشق لېوني وخندل
شونډو د ګل کې چې اغزي وخندل

عقل به وناخي احساس ته خجل
حسن د غم کې که ښادي وخندل

دود شو تکل د اسوېليو په اور
ورته پرهر زړه ارماني وخندل

د ګل خندا يې په لمبو ونيوه
سيلۍ په مينه د سپرلي وخندل

نور د سبا د حسن شونډې مښي
په توند شمال باندې ماضي وخندل.

اسمعيل
۲۰/۲/۱۳۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو جنازې

پر سوي مخ مې دي روانې سلسلې د اوښکو
راته خندېږه او کوه مې تماشې د اوښکو

چا مې پر شونډو د خندا د شپې ځل ونه لید
عشقه ګرم نه یمه راغلې مرحلې د اوښکو

د کوم احساس له خولې نه وځي د زګېرویو کتار
چې د شعر سترګو نه مې خوشې دي ویالې د اوښکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره د مکر تخيل ته کښته شوی نرم؟
په نوم د ميو راته مخ کې ږدي پيالې د اوښکو

دا به تصوير د چا د وير وي انځور کړی قلم
ځکه يې نوکې نه تويېږي ترانې د اوښکو

څنګه به ګاټي متکور نه شي د سترګو زما
چې شپه او ورځ تر پښه تاوېږي سرې لمبې د اوښکو

شي به کړې د يار مغرورې سترګې عقله که نه؟
چې ورته يوسم ستړې شوې اند پښنې د اوښکو

ستا د لذت ناظر دې سېزي د عشق هيله زما
اخر به ورم د خندا کټ کې جنازې د اوښکو.

اسمعيل
۲/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

متهکور

زه د ارمان لپاره
لکه د جوارو دانه
د اور بټۍ کې
د ازمون په ګوتو
په مینه مینه
په اور واوښتم راواوښتلم
خو د لمبو له تاوه
سپینه پولۍ نه شولم
او د خوږې مینې د عشق له زوره
د اور لمبو کې
متهکور پاتې شوم.

اسمعیل
۲۷/۱۲/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعيل يون لنډه پېژندنه

محمد اسمعيل يون د حـاجي محمـدخان زوی پــــر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولايت د الينگـار ولسـوالۍ دنيـازيو پـه يـوې روښـنفکرې کـورنۍ کې زېږېدلی دی.

لومړنۍ زده کړې يې د الينگـار ولسـوالۍ د سلينگار پـه لومړني ښـوونځي کې سـرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسـه کې شامل شو. پر ۱۳۶۶ل کال له نوموړې لېسې څخه په دويم نومره بريالی او پر ۱۳۶۷ل کـال د کابـل پوهنتـون د ژبـو او ادبيـاتو پوهنځي د پښتو څانگې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نومـوړې څـانگې څخـه اول نـومره بريـالی او پـر همـدې کـال ېېرتـه دپښـتو څانگې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانگه کې د ماسترۍ دوره پيل شوه، يون په ډېر ښه او بريالي ډول دا دوره پايتـه ورسوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د ((پوهندوی)) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او ((شمشاد)) مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدا رنګه د یو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.
استاد یون پر ۱۳۸۱ ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، د دې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرګې د لومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.
تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا د دې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمهوري رياست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لويو جنګسالارانو او ځينو تنظيمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زيات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو(UNAMA) استاد يون ته وړانديز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده دروسپارو، خو استاد يون ونه منله او خپلې استادۍ ته يې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته يې د ځينو ملګرو په زيات ټينګار او غوښتنه، د جمهوري رياست د ملي امنيت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د رياست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد يون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده يې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد يون د خپلواک ليکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنيز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راديويي او ټلويزيوني مرکو کې يې د واقعيتونو او حقايقو د څرګندبيان له امله د خلکو په زړونو کې ځای نيولی دی. که څه هم ډېر خلک د يون ليکنې، مرکې او نظريات خوښوي، خو يو شمېر داسې خلک هم شته، چې د يون سرسختي مخالفين دي. د هغه ملي او ګټورو نظرياتو ته هم غلط رنګ او تعبير ورکوي، دا ډول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښـنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته ایښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی،په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دافغانستان دکلتوري ودې ټولنې) او(د پښتني فرهنګ د ودې پراختيا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو ليکوالو په لسګونو اثار، ايډيټ او چاپ کړي دي. دغه راز يې په سلګونو کورنيو مشاعرو، ادبي غونډو او سيمينارونو کې ونډه اخيستې ده، خپله يې هم په لسګونو مشاعرې،سيمينارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په يو زيات شمېر، ملي او نړيوالو کنفرانسونو کې يې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به يې د اثارو يادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې

کتاب نوم	خرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړی شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دويمه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷

ب- راټولونې

• هيلې	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• نيمګړي ارمانونه	د حيران شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د نازو انا ياد	د سيمينار د ليکنو ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کليات	داستاد الفت نثرونه	دريم ۱۳۸۷
• سيندونه هم مري	د اسحق تنګيال شعري منتخبات	دويم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج- ژباړنې

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
  دپوهنوال روستارتره کي اثر دويم ۱۳۸۷
- .د افغانستان فرهنګي ميراثونو ته يوه کتنه
  د نينسي دوپرې اثر دويم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنايتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر دويم ۱۳۸۷

د- يونليکنې

- د اماراتو سفر د اماراتو يونليک دويم ۱۳۸۷
- که يون دی يون دی د اروپا يونليک لومړی ۱۳۸۷
- دپښتناګون ترځنډو د امريکا يونليک لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې

- د محمدګل خان مومند اند و ژوند ته يوه لنډه کتنه دويم ۱۳۸۷
- استاد زيار د پښتني فرهنګ يو ځلاند ستوری دويم ۱۳۸۷
- دکابل پوهنتون د ادبياتو پوهنځي پښتو کتابښود دويم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زيانونه دويم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دويم ۱۳۸۷
- ساينسي پرمختياوې دويم ۱۳۸۷
- بېړنۍ لويه جرګه ولسواکي او زورواکي دويم ۱۳۸۷
- انديال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هيله د خپلو سريزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري يون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مرکه او مرکې — لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال — لومړی ۱۳۸۷
- دکتابونو په وړمو کې — لومړی ۱۳۸۷
- افغانستان په سیاسي کړلېچ کې — لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون — لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ — لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ — لومړی ۱۳۸۷

خدای (ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زیار کې ورته دنور زغم او اوسپلې هیله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

HiLe

(Hoops)

The collection of young poets poems

Collected
By:
M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-00-6

د خپرونو لړ: (۱)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library